

„Prijímali slovo s veľkou dychtivosťou a každý deň skúmali Písma, či je to naozaj tak“ ako zvestuje Pavol (Sk 17, 11)

Týmto slovami opisuje Lukáš vzorné správanie židov v Berei: neprijímali nekriticky kázanie apoštola Pavla, charakterizované ako „Božie slovo“ (Sk 17, 13), ale skúmali dôkladným štúdiom, ktoré trvalo hodiny, či výklad Písma, ako ho podáva apoštol, súhlasí so spismi Starého zákona. Pre dnešného čitateľa biblie je tento text povzbudením ku kritickému čítaniu biblie a výzvou k vlastnému štúdiu a to nie ako v Berei, za účelom preskúmania kresťanskej interpretácie Starého zákona, ale lepšiemu porozumeniu biblie vôbec. Dôležitejšie ako štúdium biblie je samotné čítanie. Nezriedka sa dnes vyčíta samotným odborníkom - teológom, že sa lepšie vyznajú v tom, čo všetko bolo o biblických problémoch zverejnené, ako v biblii samotnej. Kto chce poznať bibliu, musí ju čítať stále znovu. Často je užitočné čítať určitý text pomaly a nahlas. Písmo sväté bolo pôvodne určené predovšetkým k prečítaniu a počúvaniu pri bohoslužbe. Texty, ktoré sa nám zdajú nezrozumiteľné, alebo nemajú pre nás dnes priamo žiadny význam (napr. dlhé zoznamy mien, rituálne predpisy a i.) môžeme pritom preskočiť. Otázky, ktoré sa vynoria pri vlastnom čítaní, by sme si mali kľudne podržať pred očami, alebo si ich napísať. Na mnohé otázky nájdeme sami odpoveď pri častom čítaní. A je známe, že odpoveď, ktorú sami objavíme, má pre náš život oveľa hlbší význam, ako odpoveď, ktorú sme prevzali od iných. Aby sme porozumeli dobre úryvku Písma, je potrebné si ho rozdeliť a študovať ho v kontexte (čo bezprostredne úryvku predchádza a čo nasleduje). Prvý poukaz nájdeme vďaka údajom, ktoré sú v mnohých vydaniach biblie uvedené na kraji. Pre odborníka - teológa a pre milovníka biblie existujú pre to zvláštne konkordancie, v ktorých sú uvedené všetky miesta, ktoré sa vyskytujú ku každému slovu biblie. Pri čítaní evanjelií je vhodné porovnávať jednotlivé úryvky s paralelnými miestami iných evanjelistov. Toto porovnanie značne uľahčuje synopsa (súhrn), v ktorej sú tieto paralelné texty vytlačené vedľa seba. Podčiarkovanie zhodných textov farebnou tužkou sa môže

stať jednou z najzaujímavejších činností a môže overiť pohľad pre veľa, zväčša sotva postrehnuteľných zvláštností evanjelií.

Podčiarkovať, učiť sa naspamäť, vypisovať si - to je stará a osvedčená pomoc pri súkromnom čítaní Písma. Čo nás zvlášť osloví alebo naopak, čo sa nám zdá nezrozumiteľné, by sme si mali podčiarknuť. Pri opätovnom čítaní nás to okamžite upúta, cítime sa byť s tým už oboznámení a môžeme získať lepší prehľad o tom, čo ešte nepoznáme. Je veľmi užitočné, ak sa naučíme dôležité texty naspamäť. Spreádzajú nás životom a tvoria oporu pri čítaní a modlitbe. Naspamäť naučené slová a vety nám pomôžu k hlbšiemu porozumeniu, pretože to je podporované porovnávaním a rozlišovaním jednotlivých výpovedí. Cirkevní otcovia a naši predkovia poznali naspamäť celé kapitoly i celé knihy Písma. Žili a modlili sa často celkom v duchu biblie. Tomu istému cieľu slúži vypisovanie jednotlivých veršov, ktoré sa zdajú byť pre náš život významné. Nejednen čitateľ si týmto spôsobom založil zbierku slov Písma, ktorú otvára s veľkým úžitkom v hodinách radosti, či bolesti. Tak sa podobá hospodárovi, ktorý vynáša zo svojho pokladu „nové a staré“ (Mt 13, 52). Oddávna sa praktizuje reflexné čítanie Písma: pri každej vete, alebo úryvku, ktorý tvorí zmysel, sa čitateľ krátko zastaví, opakuje slová a uvažuje o tom, čo znamenajú. K tomu sa ale nehodí akýkoľvek ľubovolný úryvok. Najskôr prichádzajú do úvahy texty, ktoré sa požívajú v liturgii, alebo sa doporučujú v pláne čítania biblie, predovšetkým texty evanjelií a žalmy. Takéto čítanie, ktoré má formu meditácie, samovoľne prechádza do modlitby.

„Čítajme Sväté písmo, ale čítajme ho tak, ako ho čítali otcovia, ktorí nám ukázali, ako najlepšie z neho možno mať úžitok: čítajme ho na kolenách! Nečítajme ho s úmyslom kritizovať, s tou hlúpu zvedavosťou, ktorá vedie iba k ješitnosti. Čítajme ho s vášnivou hladujúcou srdca! Bolo nám povedané, že v ňom je život a svetlo - prečo by sme sa nemali pokúsiť ochutnať niečo málo z tej chuti, ktorú môže rozdávať?“

(Paul Claudel († 1955): Miluj slovo).

R: Iba v Bohu spočín, duša moja.

- 1 Iba v Bohu spočín, duša moja, *
lebo od neho mi prichádza spása.
- 2 Iba on je moje útočisko a moja spása, *
moja opora, nezakolíšem sa nikdy viac.
-R.
- 3 Iba v Bohu spočín, duša moja, *
lebo len on mi dáva nádej.
- 4 Iba on je moje útočisko a moja spása, *
moja opora, nezakolíšem sa.
-R.
- 5 V Bohu je moja spása i sláva; *
Boh je moja sila a v Bohu je moje útočisko.
- 6 Dúfajte v neho, ľudia, v každom čase, *
pred ním si srdce otvorte.
- R.

Božie anxiolytikum

Tí, čo prichádzajú do kontaktu s tzv. problémovými skupinami (alebo ako sa odborne hovorí, s tými, čo majú problémy s „integráciou“), neraz komentujú ich spôsob života s určitou trpkosťou, že sú to jedni z mála, ktorí naozaj žijú podľa tohto evanjeliového textu. Dostanú sociálne dávky, urobia „nájazd“ do supermarketu, nechajú sa doviesť domov taxíkom, pár dní žijú v hojnosti a bez starosti, čo bude zajtra a o týždeň, a zvyšok mesiaca dožijú tak, že ak prežili dnes, to, čo bude zajtra, bude starosťou naozaj až zajtra. A tí, čo pracujú s kriminálnikmi z ulice (alebo ich naháňajú), dokonca hovoria, že budúcnosť týchto úbožiacov je ohraničená horizontom najbližších desiatich minút.

Zrejme je nám jasné, že toto nie je naplnenie Ježišových slov, aby sme neboli ustarostení o svoje živobytie a materiálne zabezpečenie. Ale čo je potom tým ideálom? Dá sa vôbec žiť v tomto svete bez starostí, nad ničím sa netrápiť, všetko „veriť na Pána Boha“? Nie je to prejav nezodpovednosti? A kde je potom tá hranica medzi zodpovednosťou a prílišnou ustarostenosťou? Svätý Ignác radí, aby sme pracovali tak, akoby všetko záviselo od nás, no dôverovali tak, akoby všetko záviselo iba od Boha. Je to asi najkratší a najvýstižnejší komentár k tomuto evanjeliu.

Ježiš nehovorí, aby sme sa nestarali vôbec, ale že na prvom mieste nášho záujmu má byť hľadanie Božieho kráľovstva a jeho spravodlivosti. A či nie je štvrté blahoslavenstvo adresované tým, ktorí sú lační a smädní po spravodlivosti? Namiesto obavy z nedostatku jedla a hladu má teda nastúpiť hlad a smäd po Božom kráľovstve a jeho spravodlivosti, a strach z budúcnosti premôže jedine dôvera v Otca.

Ježiš nás vyzýva, aby sme si otvorili oči – ak jeho Otec priam akoby mrhal starostlivosťou o potravu pre vtáky a záľubou v kráse poľných bylín, bolo by možné uveriť, že by skrbil na svojich deťoch, pre ktoré celú tú prírodu stvoril?

Ustarostenosť o neistú budúcnosť zbytočne oberá o silu, energiu a čas, ktoré treba investovať do prítomnosti – jediného okamihu, ktorý môžeme ovplyvniť. Tento úryvok vo svojej gréckej pôvodine používa šesťkrát ten istý výraz pre starať sa alebo starosť (merimnáo, merimna)– na každý pracovný deň jeden. Siedmy deň je Boží. Ten nám pravidelne pripomína, že všetko patrí Bohu, od neho všetko vychádza a k nemu i smeruje. Ak sa chce človek postarať o všetko sám a siedmy deň vnímať len ako bonus k šiestim pracovným dňom, keď môže dohnať všetko, čo nestihol, kolotoč tých šiestich dní ho napokon úplne pohltí. Šesť je číslom človeka (porov. Zjv 13, 18), ktorý sa nevie otvoriť siedmemu dňu – Bohu.

Návrat k opravdivému prežívaniu nedele, dňa, ktorý Boh venoval svojim deťom a v ktorom sa ony majú stávať čoraz viac Božími, je tým najlepším anxiolytikom – liekom proti úzkosti a zbytočným starostiam.

JÁN VIGLAŠ

Úmysly apoštolátu modlitby **Marec 2011**

Všeobecný: Aby národy Latinskej Ameriky verne kráčali vo svetle evanjelia a uplatňovali princípy sociálnej spravodlivosti i mieru.

Misijný: Aby Duch Svätý posilňoval a osvecoval kresťanské komunity i veriacich, ktorí sú prenasledovaní a diskriminovaní pre evanjelium.

Úmysel KBS: Aby znak popolca, ktorý prijmem, bol výzvou k opravdivému pokániu, k prehĺbeniu duchovného života a k jeho náprave.

Oznamy

Minulú nedeľu sa konala zbierka pre potreby farnosti. Vyzbieralo sa 380,88 Eur. Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné „Pán Boh zaplatí!“

Prvý štvrtok v mesiaci. Tento deň je dňom modlitieb za duchovné povolania. Sviatosť oltárna bude vyložená už od 16,00 h.

Prvý piatok v mesiaci. Spovedať budeme pol hodinu pred svätou omšou, vo štvrtok a piatok už od 16,00 h.

Fatimská sobota. Po svätej omši sa budeme modliť fatimský svätý ruženec. Pred omšou sa už spoločne ruženec nemodlime !!!

Prvá nedeľa v mesiaci. O 14,00 h. pozývame členov Živého ruženca na spoločnú modlitbu ruženca a výmenu ružencových tajomstiev. Počas modlitby posvätného ruženca bude od 14,00 do 15,00 h. vystavená Sviatosť Oltárna na zmiernu poklonu pred začiatkom pôstneho obdobia. Táto zmiernu poklona sa bude konať aj v pondelok a utorok pred Popolcovou stredou hodinu pred svätou omšou.

Sväté omše v 8. týždni cezročného obdobia (A)

28.II. pondelok

17.00 Za zdravie a Božie požehnanie pre Ivetu, Petra a Jakuba

1.III. utorok

17.00 Za † Darinu Gašparovičovú – 30. deň

2.III. streda

17.00 Na poďakovanie za Božiu pomoc

3.III štvrtok

17.00 Za † Bohumila Kraloviča

4.III. piatok – prvý piatok

18,30 Za zdravie a Božiu pomoc pre Dominiku

5.III. sobota

08.00 Za † z rodiny Šramkovej

Upratovanie kostola č.d. 126 - 150

6.III. 9. nedeľa v cezročnom období

08.00 Za † Vieroslava Jurčoviča – nedožitého 70 rokov
Lektori: Vráblová, Blahová.

10.00 Za farníkov

Lektori: Bublavá, Bublavý

Liturgický kalendár

28.II. pondelok	sv. Roman, opát, kňaz
1.III. utorok	sv. Albín, biskup
2.III. streda	sv. Simplicius, pápež
3.III. štvrtok	sv. Kunigunda
4.III. piatok	sv. Kazimír – prvý piatok
5.III. sobota	sv. Teofil, biskup

Slovo na dnes

Pohoršenie musí byť. Ale kto ho dal? Ako ďaleko pôsobia naše zlé skutky a pohoršenia. Alebo ako slabo pôsobia naše slová, modlitby a sviatosti že nie sú schopné vyhnáť toho malého čerta.

Boh nám dáva zabudnúť.
Vďaka tomuto milosrdnému zariadeniu sme schopní uniesť svoje bremeno a nezrútiť sa pod ním. Boh nám odpúšťa. Len vďaka tomuto milosrdnému gestu sa stále obnovujeme a nachádzame svoju tvár.

Naše nasledovanie Krista je kontinuálny proces. Treba stále odpúšťať a ísť. To nie gesto jednorazové. Peter opustil sieť a nasledoval Ježiša až na smrť. Lévi opustil mýto a nasledoval ho po celý život. Trápim sa, ako denne, neustále opúšťať seba a svet, aby som neostal na prahu. Kristus musí rásť, vládnuť a viesť.

Stále sa trápim svojou neschopnosťou. Je to len vietor slov. Kedy sa naučím, skôr kedy mi budú dané slová, ktoré pohnú človekom, zatrasú ním, zmenia ho. Vidím, ako ľudia radi počúvajú ten môj monológ ale odídu nezmenení. Snáď, až budem viac mlčať modliť sa, trpieť?

To je jedna kultúra, chorá. Vypočítaná na efekt. Pragmatizmus, proti ktorému sme tak bojovali v teológii, sa potajomky vkradol do celého nášho života. A hľadá ako rakovina. Lebo to už nie je Kristus, ktorý zachraňuje, Boh, ktorý sa stará, ale ja, aj keď malý ako trpaslík, ale ja. Žili ste v izolácii. Najprv bola dobrovoľná ako „bezpečná cesta“, potom nanútená, lebo svet si neželal, aby ste sa mu plietli do hry, teraz znovu prijatá a dobrovoľná, z nedostatku odvahy. Ale je to tiež skúška statočnosti a skutočnej lásky. Vy ste ju nepodstúpili. Nepochybujem o tom, že sa zachránite, spasíte. Ale čo bude so svetom, ktorý Kristus neprišiel súdiť, ale zachrániť, a vy ste ho opustili. Každá izolácia znamená ochudobnenie.

Komunizmus nepresvedčil masy. Má slabú pravdu. Presvedčil pár ľudí, ktorí držia v rukách charizmy na ovládanie nás. Takto chcú presadiť všetkých. Ale to isté urobil aj Hitler a my vieme, ako zle skončil.

Dejiny si idú napred svojím tempom a rytmom a odpísali veľké týranie. Pre nás je ale každá doba Božou dobou. Dobou spásy. Tak ako choroba alebo úraz patria k životu, človek sa trápí, ale žije ďalej, tak aj ľudstvo má svoje choroby, ktoré musí prekonať. Na mne je, aby som sa vyznamenal v odolnosti a statočnosti.

Musíš vedieť, musíš konať prv, než sa ocitneš na miskách váh.

Rastieš ako strom po celý život.

Strom rastie v lete aj v zime, v suchu aj v mokre, v horúčave i v mraze. Pár desaťročí prejde a je z neho veľká klada, alebo je „na oheň“.

Kto má večnosť, má času dost.

Ktovie, či je to pravda, že do Nicejského snemu Cirkev verila v prevtelenie.

Nové narodenie tu na zemi.

„Hodili na neho plášť zabudnutia a znova sa narodil.“

Nielen žiť, vegetovať zo dňa na deň, ale žiť intenzívne. Naplňať čas modlitbou, službou, láskou, oslavou Boha a

pokáním, lebo je krátky, chýli sa k večeru a kedykoľvek môžeš byť odvolaný.

Musíš mať odvahu a silu kráčať sám na svojej krížovej ceste a cítiť blízkosť toho, ktorý nikdy neopúšťa.

Na úzkej ceste je málo ľudí, málo spevu a smiechu. Aj málo uznania.

Kresťan musí vedieť byť aj sám. Opustený, neuznaný a ktovie, čo všetko prežiť, ale stáť, trpieť a modliť sa. Aj to je milosť.

K pravému šťastiu neexistuje žiadna skratka. Tu sa nedá švindľovať. Len toľko urobia, koľko zaplatíš.

Zažívaš mračná, príde búrka. Sú tu ľudia, ktorí rušia. Zloději myšlienok. Keby mi tak mohli vykradnúť hlavu? Kulisy, pózy, handričky už by si dodali sami. Zákon prírody je neúprosný. Pôsobíš len natoľko, koľko znamenáš.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“

Eklektizmus

Š: *Názory viacerých ľudí, ktorých poznám, s ktorými často diskutujem, sa označujú obvykle slovom eklektizmus“. Tvrdia, že sú katolíckymi, ale keď ide o tému Eucharistia; radšej sa stotožňujú s názormi protestantov. Vyhovuje im tiež pravoslávna náuka o Cirkvi, a manželstvo sú zasa pripravení ponímať ako moslimovia. Nadchýňajú sa východnými meditáciami, ale nepočuli nič z náuky o myšlienkovvej modlitbe. napr. sv. Ignáca z Loyoly. Moji besedníci sú často sebavedomí a snažia sa ma presvedčiť, že berú z rôznych vyznaní a náboženstiev to, čo im vyhovuje. A mne je smutno, lebo si myslím, že tadiaľ asi nevedie cesta k pravde.*

JS: Každý človek je slobodný, má vlastné svedomie a je zodpovedný za to, čo robí, akú hierarchiu hodnôt prijíma, čo považuje za cenné a čo - podľa neho - je zlé alebo vedie k zlému. Ale Boh nás učinil schopnými hľadať pravdu, prijať ju a postupovať podľa jej zásad. Sám Kristus nazval seba pravdou (por. Jn 14,6). Nemôže teda ľubovoľne - podľa svojich pocitov, skúseností, uvažovaní - spájať si názory a hodnotenia, pochádzajúce z rôznych filozofií a svetonázorov. Často tieto hodnotenia spolu nesúvisia, ba bývajú dokonca protirečivé. Takýto postup nie je zlučiteľný s úsilím o pravdu; nie je zlučiteľný s katolíckou vierou.

Bože, ty si poslal svojho Syna, ktorý prišiel, aby vydal svedectvo pravdy. Dostali sme Ducha Svätého, ducha pravdy. Prosíme ťa, daj, aby nás tvoj Duch posilňoval v hľadaní pravdy. Nech objavovanie toho, čo je dobré, pekné a pravdivé v iných náboženstvách a kultúrach, nevedie nás k takému stanovisku, ktoré obsahuje rôzne názory a morálne zásady, nehľadiac na to, či sú zhodné s evanjeliom a náukou Cirkvi. Chceme pomôcť aj svojim bližným. Daj mi odvahu, aby som dokázal odporovať módnym, často bezmyšlienkovitým snahám. Pravda je jedna, ty si ňou. Ty nás k nej vedieš.

Szkodoň „Modlitba znechuteného“

Prah

Veľa vtipov sa začína nevinnou vetou: „Vieš, aký je rozdiel medzi...“ a nasleduje skúšobná otázka. Každý asi nejakú takú anekdotu pozná. Počuli sme už o rozdieloch medzi pesimistom a optimistom, socializmom a kapitalizmom, Rusom a Američanom, blondínou a černochoom.

No i sám život nás učí rozdielom, a to aj bez predchádzajúceho pýtania sa. Preto poznávame, aký je rozdiel medzi zdravím a chorobou, šťastím a smolou alebo bolesťou a slasťou.

Ak rozdielológ, teda odborný špecialista z katedry rozdielov, pozná ešte detailnejšie jednotlivé kategórie týkajúce sa rozdielov, jeho kolega z katedry príčinológie tej istej vysokej školy pozná i dôvody, ktoré rozdiely tvoria.

Sám som si nedávno kládol otázky, čo tvorí rozdiel medzi obsahom planých rečí a obsahom politických prejavov alebo rozdiel medzi rečami o ničom a nedeľnou kázňou v niektorom kostole.

V prvom prípade je rozdiel tvorený šírkou rečníkovho rozhl'adu. Zatiaľ čo inteligentný politik hovorí k veci, hlúpy politik hovorí o veci.

V druhom prípade rozdiel vytvára šírka prahu kostolných dverí. Rečiam o ničom vedeným pred kostolným prahom sa hovorí „zbožné mudrovanie“, za prahom majú názov „sviatočný príhovor“.

Max Kašparů „V spätnom zrkadle“

Lectio divina Komu slúžiš?

Mt 6,24-34

(Ježiš povedal svojim učeníkom:)

²⁴Nikto nemôže slúžiť dvom pánom. Buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo k jednému bude lipnúť a druhým pohádzať. Nemôžete slúžiť Bohu i mamone.

²⁵Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť a piť, ani o svoje telo, čo si oblečiete. Či nie je život viac ako jedlo a telo viac ako odev? ²⁶Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú, nežnú, nezhrmažďujú obilie do sýpok, a váš nebeský Otec ich živí. Či vy nie ste oveľa viac ako ony? ²⁷A kto z vás si môže svojou ustarostenosťou predĺžiť život čo len o jediný laket? ²⁸A prečo ste takí ustarostení o oblečenie? Pozorujte poľné ľalie, ako rastú: nenamáhajú sa a nepradú. ²⁹No hovorím vám: Ani Šalamún sa v celej svojej sláve neoblekal tak ako hociktorá z nich. ³⁰Keď teda Boh takto oblieka trávu na poli, ktorá dnes je a zajtra ju hodia do pece, či neoblečie oveľa skôr vás, vy maloverní? ³¹Nehovorte teda ustarostene:

Čo budeme jesť? Čo budeme piť? Čo si oblečieme? ³²Ved' toto všetko zháňajú pohania; a váš nebeský Otec predsa

vie, že to všetko potrebujete. ³³Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá.

³⁴Nebuďte teda ustarostení o zajtrajšok, lebo zajtrajšok sa o seba postará. Každý deň má dosť vlastného trápenia.

Ďalšie čítania: Iz 49,14-15; Ž 62,2-3.6-9; 1 Kor 4,1-5

ČÍTANIE:

Ježiš akoby v tomto texte hovoril: „Povedz mi, čím sa zaoberáš, a ja ti poviem, kto je tvoj pán“. Inými slovami „Ak sa príliš zamestnávatel každodennými starosťami, budú vás ovládať.“

Ježiš jasne hovorí, že si musíme vybrať. Môžeme slúžiť Bohu alebo peniazom a každodenným starostiam, ale nemôžeme slúžiť obidvom. Ak nás vedie viera v Boha, jediného pána, za ktorého to v tomto svete za to stojí, strácajú každodenné obavy svoju silu.

Ježiš nám tiež pripomína Božiu podstatu. On je Boh stvorenia a udržiavateľ života. On stvoril nádherné kvety, ktoré sú tu len na jeden deň. On sa stará o vtáky na nebi. Ak sa takto stará o vtáky a rastliny, o čo viac sa stará o ľudí, ktorých stvoril na svoj obraz!

Ježiš odkazuje na úvodnú vetu modlitby, ktorú nás učil (Mt 6,9-15), a dvakrát v nej odvoláva na Boha ako na „vášho Otca na nebesiach“. Tieto štyri slová spájajú dve nesmierne silné myšlienky. Najprv je to vzťah s Bohom ako vzťah otca a dieťaťa, ku ktorému sme pozvaní. No na rozdiel od našich pozemských otcov so všetkými svojimi obmedzeniami, náš duchovný Otec v nebi je dokonalý nadovšetko mocný.

Boh úplne chápe, že ako ľudia potrebujeme jedlo, pitie a oblečenie. Aj Písmo hovorí, že máme pracovať, aby sme sa užívali, a že sa máme starať o tých, ktorí nie sú schopní samých seba zabezpečiť.

Tam, kde ľudia hladujú, nezlyhal Boh. Na svete je dosť jedla pre všetkých, ale ľudská chamtivosť a sebeckosť spôsobujú, že sa nerozdeľuje spravodlivo, a to je urážka Božej prozreteľnosti.

MEDITÁCIA:

Znovu si prečítajte dnešný evanjeliový úryvok, ale teraz si predstavte Ježiša, že hovorí priamo k vám. Dotýkajú sa Ježišove slová vašich citov? Ako sa to deje? Čo by ste mali urobiť?

Ako vieme, čo od nás Boh v praktickom živote žiada? Ako si udržať správne priority?

MODLITBA:

Prečítajte si Ž 62 a použite ho ako základ svojej vlastnej modlitby.

Rozmyšľajte o tom, ako sa o vás Boh v rôznych obdobiach vášho života staral, a ďakujte mu. Úprimne mu predložte akékoľvek starosti.

KONTEMPLÁCIA:

Uvažujte o Bohu ako o svojom nebeskom Otcovi. Pripomínajte si jeho lásku i starostlivosť a tento nádherný prísľub, ktorý dáva svojmu ľudu v Iz 49,15:

„...ja na teba nezapudnem.“

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku